Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1407/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Ιουλίου 2002

σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα

(ΕΕ L 205 της 2.8.2002, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006

Τροποποιείται από:

►**A1**	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1407/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Ιουλίου 2002

σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και το άρθρο 89,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([2]),

τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής που δημιουργήθηκε σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα ([3]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([4]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η συνθήκη ΕΚΑΧ, καθώς και οι κανόνες εφαρμογής της, και ιδίως η απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα ([5]), λήγουν στις 23 Ιουλίου 2002.

(2) Η έλλειψη ανταγωνιστικότητας του κοινοτικού άνθρακα έναντι του εισαγομένου ανάγκασε τη βιομηχανία άνθρακα να λάβει σημαντικά μέτρα αναδιάρθρωσης και μείωσης της δραστηριότητας κατά τις τελευταίες δεκαετίες.

(3) Η Κοινότητα εξαρτάται όλο και περισσότερο από τον εξωτερικό εφοδιασμό της σε πηγές πρωτογενούς ενέργειας. Σύμφωνα με την Πράσινη Βίβλο για μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού που εξέδωσε στις 29 Νοεμβρίου 2000 η Επιτροπή, η διαφοροποίηση των πηγών ενέργειας τόσο κατά γεωγραφικές ζώνες όσο και κατά προϊόντα επιτρέπει τη δημιουργία ασφαλέστερων όρων εφοδιασμού. Η στρατηγική αυτή περιλαμβάνει την ανάπτυξη εγχώριων πηγών πρωτογενούς ενέργειας, και ειδικότερα πηγών ενέργειας που παρεμβαίνουν στην ηλεκτροπαραγωγή.

(4) Εξάλλου, η παγκόσμια πολιτική κατάσταση δίνει μια εντελώς νέα διάσταση στην αξιολόγηση των γεωπολιτικών κινδύνων και των κινδύνων όσον αφορά την ενεργειακή ασφάλεια και ένα ευρύτερο νόημα στην έννοια της ασφάλειας του εφοδιασμού. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνεται τακτική αξιολόγηση των κινδύνων που συνδέονται με τη δομή του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης.

(5) Σύμφωνα με την Πράσινη Βίβλο για μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, είναι αναγκαίο, βάσει των ενεργειακών παραμέτρων που παρατηρούνται σήμερα, να ληφθούν μέτρα που θα επιτρέψουν τη διασφάλιση της πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα και κατά συνέπεια μια δυνητική διαθεσιμότητα κοινοτικού άνθρακα.

([1]) ΕΕ C 304 E της 30.10.2001, σ. 202.
([2]) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 30 Μαΐου 2002 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([3]) ΕΕ C 321 της 16.11.2001, σ. 2.
([4]) ΕΕ C 48 της 21.2.2002, σ. 49.
([5]) ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 12.

▼B

(6) Σε αυτό το πλαίσιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε στις 16 Οκτωβρίου 2001 ψήφισμα σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής για μια ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού, το οποίο αναγνωρίζει τον σημαντικό ρόλο του άνθρακα ως αυτόχθονης ενεργειακής πηγής. Το Κοινοβούλιο αναφέρει ότι πρέπει να προβλεφθεί οικονομική ενίσχυση στην παραγωγή άνθρακα, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα την ανάγκη να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα αυτού του τομέα και να μειωθούν οι επιδοτήσεις.

(7) Η ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία στηρίζεται στη γενική αρχή της προφύλαξης, δικαιολογεί συνεπώς τη διατήρηση δυναμικού παραγωγής άνθρακα που υποστηρίζεται από κρατικές ενισχύσεις. Αυτό, ωστόσο, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την ανάγκη να συνεχιστεί η διαδικασία αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας άνθρακα, δεδομένου ότι, στο μέλλον, ένα μεγάλο μέρος της παραγωγής κοινοτικού άνθρακα αναμένεται να παραμείνει μη ανταγωνιστικό σε σχέση με τον εισαγόμενο.

(8) Μια ελάχιστη παραγωγή άνθρακα θα συμβάλει, από κοινού με άλλα μέτρα και ιδίως αυτά που αποσκοπούν στην προαγωγή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στη διατήρηση ενός ποσοστού εγχώριων πηγών πρωτογενούς ενέργειας που θα επιτρέψει τη σημαντική ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Επιπλέον, ένα ποσοστό εγχώριων πηγών πρωτογενούς ενέργειας θα συμβάλει στην προαγωγή των περιβαλλοντικών στόχων στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης.

(9) Το στρατηγικό πλαίσιο της ενεργειακής ασφάλειας έχει εξελικτικό χαρακτήρα γεγονός το οποίο δικαιολογεί, μεσοπρόθεσμα, την αξιολόγηση του κανονισμού αυτού λαμβάνοντας υπόψη της συμβολή όλων των εγχώριων πηγών πρωτογενούς ενεργείας.

(10) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν επηρεάζουν την ελευθερία των κρατών μελών να επιλέγουν τις πηγές του ενεργειακού εφοδιασμού τους. Η χορήγηση ενισχύσεων και το ύψος τους εξαρτώνται από τους κανόνες που ισχύουν για κάθε κατηγορία ενεργειακών πηγών και από τις ιδιαιτερότητες εκάστης.

(11) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η επιδοτούμενη παραγωγή άνθρακα πρέπει να περιορίζεται στο αυστηρά αναγκαίο προκειμένου να συμβάλει αποτελεσματικά στο στόχο της ενεργειακής ασφάλειας. Οι κρατικές ενισχύσεις θα περιοριστούν στην κάλυψη των επενδυτικών δαπανών ή των ζημιών τρέχουσας παραγωγής, όταν η εκμετάλλευση εντάσσεται σε ένα σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα.

(12) Οι κρατικές ενισχύσεις που συμβάλλουν στη διατήρηση πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα στο πλαίσιο της ενεργειακής ασφάλειας πρέπει να προορίζονται στις μονάδες παραγωγής που θα μπορούσαν να συμβάλουν στον στόχο αυτόν υπό ικανοποιητικές οικονομικές συνθήκες. Η εφαρμογή αυτών των αρχών θα συμβάλει στη σταδιακή μείωση των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα.

(13) Δεδομένων των κινδύνων από αστάθμητους γεωλογικούς παράγοντες, οι ενισχύσεις για την κάλυψη του αρχικού κόστους επένδυσης δίνουν τη δυνατότητα σε μονάδες παραγωγής που είναι βιώσιμες, ή προσεγγίζουν την οικονομική βιωσιμότητα, να υλοποιήσουν τις απαραίτητες τεχνικές επενδύσεις για τη διατήρηση την ανταγωνιστικής ικανότητάς τους.

(14) Η αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα έχει σημαντικό κοινωνικό και περιφερειακό αντίκτυπο που συνδέεται με τη μείωση της δραστηριότητας. Οι μονάδες παραγωγής που δεν θα μπορούν να λάβουν ενισχύσεις βάσει του στόχου της διατήρησης της πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα πρέπει συνεπώς να λάβουν, προσωρινά, ενισχύσεις προκειμένου να μετριαστούν οι κοινωνικές και περιφερειακές συνέπειες που συνδέονται με την παύση λει-

▼B

τουργίας τους. Οι ενισχύσεις αυτές θα επιτρέψουν, ιδίως, στα κράτη μέλη να εφαρμόσουν τα κατάλληλα μέτρα κοινωνικής και οικονομικής αναδιοργάνωσης των περιοχών που θίγονται από τις αναδιαρθρώσεις αυτές.

(15) Οι επιχειρήσεις θα μπορούν επιπλέον να λάβουν ενισχύσεις για την κάλυψη δαπανών που, σύμφωνα με τις συνήθεις λογιστικές πρακτικές, δεν επηρεάζουν το κόστος παραγωγής. Οι ενισχύσεις προορίζονται για την κάλυψη των έκτακτων δαπανών, ακριβέστερα των κληρονομημένων από το παρελθόν επιβαρύνσεων.

(16) Η σταδιακή μείωση των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα θα επιτρέψει στα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της τήρησης των δημοσιονομικών πλαισίων τους, να πραγματοποιήσουν νέα κατανομή των ενισχύσεων που χορηγούνται στον ενεργειακό τομέα, με βάση την αρχή μιας προοδευτικής μεταφοράς των ενισχύσεων που χορηγούνται εκ παραδόσεως στις συμβατικές πηγές, ειδικότερα στον τομέα του άνθρακα, προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Η χορήγηση ενισχύσεων προς τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας πραγματοποιείται σύμφωνα με τους κανόνες και τα κριτήρια που προβλέπονται στο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος ([1]).

(17) Κατά την εκπλήρωση της αποστολής της, η Κοινότητα πρέπει να διασφαλίζει τη θέσπιση, διατήρηση και τήρηση των κανονικών όρων του ανταγωνισμού. Όσον αφορά ειδικότερα την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, οι ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα δεν πρέπει να επηρεάζουν την επιλογή, από τους ηλεκτροπαραγωγούς, των πηγών εφοδιασμού τους σε μορφές πρωτογενούς ενέργειας. Συνεπώς, οι τιμές και οι ποσότητες άνθρακα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο ελεύθερης συναίνεσης των συμβαλλομένων μερών σε συνάρτηση με τις συνθήκες στην παγκόσμια αγορά.

(18) Μια επιδοτούμενη ελάχιστη παραγωγή άνθρακα θα συμβάλει επιπλέον στη διατήρηση της προνομιακής θέσης της ευρωπαϊκής τεχνολογίας όσον αφορά την εξόρυξη και την καθαρή καύση του άνθρακα, επιτρέποντας ιδίως τη μεταφορά της προς τις μεγαλύτερες ανθρακοπαραγωγές περιοχές εκτός της Ένωσης. Η πολιτική αυτή θα συμβάλει σε σημαντική μείωση των εκπομπών ρύπων και αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου σε παγκόσμια κλίμακα.

(19) Η εξουσία έγκρισης της Επιτροπής πρέπει να ασκείται βάσει επακριβούς και πλήρους γνώσης των μέτρων που προτίθενται να λάβουν οι κυβερνήσεις. Συνεπώς, είναι σκόπιμο τα κράτη μέλη να κοινοποιούν και συλλογικά στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία σχετικά με τις παρεμβάσεις που προτίθενται να πραγματοποιήσουν άμεσα ή έμμεσα υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα και να διευκρινίζουν τα κίνητρα και την εμβέλεια των παρεμβάσεων καθώς και τη σχέση τους με το σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα και, κατά περίπτωση, με σχέδιο παύσης λειτουργίας, τα οποία θα έχουν εξάλλου υποβληθεί.

(20) Για να τηρηθεί η προθεσμία την οποία ορίζει η οδηγία 2001/80/ΕΚ ([2]) για τις μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να κοινοποιούν στην Επιτροπή τα ατομικά στοιχεία των μονάδων παραγωγής που υπάγονται στα σχέδια παύσης λειτουργίας ή στα σχέδια πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα έως τον Ιούνιο του 2004 το αργότερο.

(21) Εφόσον είναι συμβατές με το παρόν καθεστώς, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χορηγούν στη βιομηχανία άνθρακα ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη, καθώς και ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και ενισχύσεις για την κατάρτιση. Η χορήγησή τους προϋποθέτει την τήρηση των όρων και κριτη-

([1]) ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.
([2]) ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1.

▼B

ρίων που έχει καθορίσει η Επιτροπή για τις συγκεκριμένες κατηγορίες ενισχύσεων.

(22) Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού μετά τη λήξη της συνθήκης ΕΚΑΧ και της απόφασης αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ μπορεί να προκαλέσει προβλήματα στις επιχειρήσεις, τα οποία συνδέονται με την εφαρμογή δύο καθεστώτων ενισχύσεων κατά τη διάρκεια του ίδιου έτους. Επομένως, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

(23) Το προτεινόμενο καθεστώς κρατικών ενισχύσεων λαμβάνει υπόψη τους ποικίλους παράγοντες που χαρακτηρίζουν σήμερα τον τομέα του άνθρακα, καθώς και την κοινοτική αγορά ενέργειας συνολικά. Καθίσταται αναγκαίο να επανεξεταστούν κατά τη διάρκεια του καθεστώτος, στο πλαίσιο έκθεσης, οι παράγοντες αυτοί που θα αποτελέσουν αντικείμενο λιγότερο ή περισσότερο σημαντικών τροποποιήσεων, ορισμένες των οποίων δεν είναι προβλέψιμες, και ιδίως η πραγματική συμβολή του κοινοτικού άνθρακα στην ενεργειακή ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης. Βάσει αυτής της έκθεσης, λαμβάνοντας υπόψη τις διάφορες κατηγορίες ορυκτών καυσίμων που διαθέτει το έδαφος της Κοινότητας, η Επιτροπή θα διατυπώσει προτάσεις προς το Συμβούλιο, οι οποίες θα λαμβάνουν υπόψη την εξέλιξη και τις μακροπρόθεσμες προοπτικές του παρόντος καθεστώτος, και ιδίως τις κοινωνικές και περιφερειακές πτυχές τις σχετικές με την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα.

(24) Ο παρών κανονισμός πρέπει να τεθεί σε ισχύ το συντομότερο δυνατόν μετά τη λήξη της συνθήκης ΕΚΑΧ και πρέπει να εφαρμοστεί αναδρομικά προκειμένου να εξασφαλιστεί το πλήρες όφελος που προκύπτει από τις διατάξεις της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Στόχος

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει κανόνες για τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων που θα συμβάλουν στην αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα. Οι θεσπιζόμενοι κανόνες λαμβάνουν υπόψη:

— τις κοινωνικές και περιφερειακές πτυχές της αναδιάρθρωσης του τομέα,

— την ανάγκη να διατηρηθεί, ως προληπτικό μέτρο, μια ελάχιστη ποσότητα εγχώριας παραγωγής άνθρακα που επιτρέπει να διασφαλίζεται πρόσβαση στα αποθέματα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοείται ως:

α) «λιθάνθρακας ή άνθρακας»: άνθρακας υψηλής, μέσης και χαμηλής ποιότητας της κατηγορίας «Α» και «Β», σύμφωνα με το διεθνές

▼B

σύστημα κωδικοποίησης ανθράκων της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών [1]·

β) «σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα»: σχέδιο που καταρτίζει ένα κράτος μέλος το οποίο προβλέπει την παραγωγή ελάχιστης ποσότητας εγχώριου άνθρακα που επιτρέπει να διασφαλιστεί πρόσβαση σε αποθέματα άνθρακα·

γ) «σχέδιο παύσης λειτουργίας»: σχέδιο που καταρτίζει ένα κράτος μέλος, το οποίο προβλέπει μέτρα που θα οδηγήσουν στην οριστική παύση λειτουργίας μονάδων παραγωγής άνθρακα·

δ) «κόστος αρχικής επένδυσης»: οι δαπάνες σε πάγιο κεφάλαιο που αφορούν άμεσα τα έργα υποδομής ή τον αναγκαίο εξοπλισμό για την εξόρυξη άνθρακα στα υφιστάμενα ορυχεία·

ε) «κόστος παραγωγής»: οι δαπάνες που συνδέονται με την τρέχουσα παραγωγή, υπολογιζόμενες σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3. Οι δαπάνες αυτές καλύπτουν εκτός από τις δραστηριότητες εξόρυξης, τις δραστηριότητες επεξεργασίας του άνθρακα, και ιδίως τις δραστηριότητες πλύσης, κατάταξης κατά μέγεθος και διαλογής, καθώς και τη μεταφορά στον τόπο παράδοσης,

στ) «ζημίες τρέχουσας παραγωγής»: η θετική διαφορά μεταξύ του κόστους παραγωγής του άνθρακα και της τιμής πώλησης του παραδιδόμενου άνθρακα η οποία συμφωνείται ελευθέρως από τα συμβαλλόμενα μέρη σε συνάρτηση με τις συνθήκες στην παγκόσμια αγορά.

Άρθρο 3

Ενισχύσεις

1. Οι ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την ορθή λειτουργία της κοινής αγοράς μόνον εφόσον πληρούν τις διατάξεις του κεφαλαίου 2, με την επιφύλαξη των καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων που αφορούν την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη, το περιβάλλον και την κατάρτιση.

2. Οι ενισχύσεις καλύπτουν αποκλειστικά τις δαπάνες που συνδέονται με τον άνθρακα που προορίζεται για την ηλεκτροπαραγωγή, τη συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, την παραγωγή οπτάνθρακα, καθώς και την τροφοδότηση υψικαμίνων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα, εφόσον η χρησιμοποίηση λαμβάνει χώρα στην Κοινότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

Άρθρο 4

Ενισχύσεις για τη μείωση της δραστηριότητας

Οι ενισχύσεις σε μια επιχείρηση ειδικά για την κάλυψη των ζημιών τρέχουσας παραγωγής των μονάδων παραγωγής μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) η λειτουργία των συγκεκριμένων μονάδων παραγωγής εντάσσεται σε σχέδιο παύσης λειτουργίας με προθεσμία το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2007·

[1] Διεθνές σύστημα κωδικοποίησης ανθράκων μέσης και υψηλής ποιότητας (1998). Διεθνής ταξινόμηση των κοιτασμάτων άνθρακα (1998) και διεθνές σύστημα κωδικοποίησης ανθράκων χαμηλής ποιότητας (1999).

▼B

β) η κοινοποιούμενη ενίσχυση ανά τόνο ισοδύναμου άνθρακα δεν υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ του προβλεπόμενου κόστους παραγωγής και των προβλεπόμενων εσόδων για ένα οικονομικό έτος άνθρακα. Η όντως χορηγούμενη ενίσχυση αναπροσαρμόζεται ετησίως, βάσει των πραγματικών δαπανών και εσόδων, το αργότερο στο τέλος του οικονομικού έτους άνθρακα που έπεται εκείνου για το οποίο χορηγήθηκε η ενίσχυση·

γ) το ποσό των ενισχύσεων ανά τόνο ισοδύναμου άνθρακα δεν διαμορφώνει τιμές παραδιδόμενου κοινοτικού άνθρακα χαμηλότερες εκείνων που ισχύουν για τον αντίστοιχης ποιότητας άνθρακα τρίτων χωρών·

δ) οι ενισχύσεις δεν συνεπάγονται στρέβλωση του ανταγωνισμού ανάμεσα σε αγοραστές και χρήστες άνθρακα στην Κοινότητα.

ε) οι ενισχύσεις δεν συνεπάγονται στρέβλωση του ανταγωνισμού στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, στην αγορά της συνδυασμένης παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, στην αγορά παραγωγής οπτάνθρακα και στην αγορά σιδήρου και χάλυβα.

Άρθρο 5

Ενισχύσεις για την πρόσβαση σε αποθέματα άνθρακα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, να χορηγήσουν ενίσχυση σε μια επιχείρηση, ειδικά για μονάδες παραγωγής ή για ένα σύνολο μονάδων παραγωγής, μόνον εφόσον η ενίσχυση συμβάλλει στη διατήρηση της πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα. Μια μονάδα παραγωγής μπορεί να λάβει ενίσχυση μόνον εφόσον ανήκει σε μια από τις κατηγορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2 ή 3. Δεν επιτρέπεται η σώρευση των ενισχύσεων δυνάμει των παραγράφων 2 και 3.

Ενισχύσεις αρχικής επένδυσης

2. Μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις που προορίζονται για την κάλυψη του κόστους αρχικής επένδυσης, μόνον εφόσον τηρούνται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 4 στοιχεία γ), δ) και ε), καθώς επίσης και οι ακόλουθοι όροι:

α) η ενίσχυση προορίζεται αποκλειστικά για τις υφιστάμενες μονάδες παραγωγής που δεν έχουν λάβει καμία ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 3 της απόφασης αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ ή που έλαβαν ενισχύσεις που ενέκρινε η Επιτροπή δυνάμει του προαναφερθέντος άρθρου 3 λόγω του ότι μπόρεσαν να αποδείξουν ότι μπορούν να είναι ανταγωνιστικές σε σχέση με τις τιμές που εφαρμόζονται για τον άνθρακα παρόμοιας ποιότητας που προέρχεται από τρίτες χώρες·

β) οι μονάδες παραγωγής καταρτίζουν σχέδιο λειτουργίας και σχέδιο χρηματοδότησης από τα οποία προκύπτει ότι η ενίσχυση που χορηγείται στο συγκεκριμένο επενδυτικό σχέδιο θα επιτρέψει σε αυτές τις μονάδες παραγωγής να εξασφαλίσουν οικονομική βιωσιμότητα·

γ) η κοινοποιούμενη και πράγματι καταβληθείσα ενίσχυση δεν υπερβαίνει το 30 % του συνολικού επενδυτικού κόστους το οποίο επιτρέπει σε μια παραγωγική μονάδα να καταστεί ανταγωνιστική όσον αφορά τις τιμές που αφορούν άνθρακα ανάλογης ποσότητας προερχόμενου από τρίτες χώρες.

Η ενίσχυση που καταβάλλεται βάσει του παρόντος άρθρου, είτε με τη μορφή εφάπαξ πληρωμής είτε με τη μορφή πληρωμής κατανεμημένης σε ετήσιες δόσεις, δεν μπορεί να καταβληθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Ενισχύσεις στην τρέχουσα παραγωγή

3. Οι ενισχύσεις που προορίζονται για την κάλυψη ζημιών της τρέχουσας παραγωγής, μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με την κοινή

▼B

αγορά μόνον εφόσον τηρούνται οι όροι που καθορίζονται στο άρθρο 4 στοιχεία β) έως ε), καθώς και οι ακόλουθοι όροι:

α) η λειτουργία των συγκεκριμένων μονάδων παραγωγής ή της ομάδας μονάδων παραγωγής της ίδιας επιχείρησης εντάσσεται σε σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα·

β) οι ενισχύσεις χορηγούνται στις μονάδες παραγωγής οι οποίες, έχοντας ιδίως υπόψη το ύψος και την εξέλιξη του κόστους παραγωγής και εντός του ορίου της ποσότητας εγχώριου άνθρακα που πρέπει να παραχθεί σύμφωνα με το σχέδιο που αναφέρεται στο στοιχείο α), παρουσιάζουν τις καλύτερες οικονομικές προοπτικές.

Άρθρο 6

Σταδιακή μείωση των ενισχύσεων

1. Ο συνολικός όγκος των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα που χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 και το άρθρο 5 παράγραφος 3, πρέπει να ακολουθήσει πτωτική τάση που θα καταλήξει σε σημαντική μείωσή του. Καμία ενίσχυση για τη μείωση δραστηριότητας δεν μπορεί να χορηγείται δυνάμει του άρθρου 4 πέραν της 31ης Δεκεμβρίου 2007.

2. Ο συνολικός όγκος των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα που χορηγείται δυνάμει των άρθρων 4 και 5 δεν πρέπει να υπερβαίνει, για κάθε έτος μετά το 2003, τον όγκο ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή δυνάμει των άρθρων 3 και 4 της απόφασης αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ για το 2001.

▼A1

Κατά παρέκκλιση του προηγουμένου εδαφίου και όσον αφορά τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004, ο συνολικός όγκος των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα που χορηγείται σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, δεν πρέπει να υπερβαίνει, για κάθε έτος μετά το 2004, τον όγκο ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 10 για το έτος 2004.

▼M1

Κατά παρέκκλιση του πρώτου εδαφίου και όσον αφορά τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2007, ο συνολικός όγκος των ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα που χορηγείται σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5, δεν πρέπει να υπερβαίνει, για κάθε έτος μετά το 2007, τον όγκο ενισχύσεων που ενέκρινε η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 10 για το έτος 2007.

▼B

Άρθρο 7

Ενισχύσεις για την κάλυψη έκτακτων δαπανών

1. Οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται στις επιχειρήσεις που ασκούν ή είχαν ασκήσει δραστηριότητα σχετική με την παραγωγή άνθρακα για την κάλυψη των δαπανών οι οποίες προκύπτουν ή προέκυψαν από τον εξορθολογισμό και την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα και οι οποίες δεν έχουν σχέση με την τρέχουσα παραγωγή («επιβαρύνσεις που κληρονομούνται από το παρελθόν») μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά εφόσον το ύψος τους δεν υπερβαίνει τις δαπάνες αυτές. Από τις ενισχύσεις αυτές μπορούν να καλύπτονται:

α) οι δαπάνες που βαρύνουν μόνον τις επιχειρήσεις που προβαίνουν ή έχουν προβεί σε αναδιάρθρωση, μεταξύ άλλων οι αφορούσες την περιβαλλοντική αποκατάσταση παλαιών περιοχών εξόρυξης άνθρακα·

β) οι δαπάνες που βαρύνουν πλείονες επιχειρήσεις.

▼B

2. Οι κατηγορίες δαπανών που προκύπτουν από τον εξορθολογισμό και την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας άνθρακα ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 8

Κοινές διατάξεις

1. Το επιτρεπόμενο ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται βάσει οιασδήποτε διάταξης του παρόντος κανονισμού υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη την ενίσχυση που χορηγείται για τους ίδιους σκοπούς, ανεξαρτήτως μορφής, από άλλους εθνικούς πόρους.

2. Οιαδήποτε ενίσχυση λαμβανομένη από την επιχείρηση εμφαίνεται στους λογαριασμούς κερδών και ζημιών ως έσοδο διαφορετικό του κύκλου εργασιών. Όταν μια επιχείρηση που λαμβάνει ενίσχυση η οποία χορηγείται βάσει του παρόντος κανονισμού ασκεί δραστηριότητα όχι μόνο στον τομέα του άνθρακα αλλά και άλλη οικονομική δραστηριότητα, τα κονδύλια που χορηγούνται αποτελούν αντικείμενο χωριστής λογιστικής εγγραφής που επιτρέπει τον σαφή προσδιορισμό των χρηματοδοτήσεων που χορηγούνται βάσει του παρόντος κανονισμού. Η διαχείρισή τους αποκλείει οιαδήποτε δυνατότητα μεταφοράς προς την άλλη δραστηριότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ, ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

Άρθρο 9

Κοινοποίηση

1. Εκτός του άρθρου 88 της συνθήκης και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης [1], οι ενισχύσεις που αναφέρει ο παρών κανονισμός υπόκεινται στους ειδικούς κανόνες που προβλέπονται στις παραγράφους 2 έως 12.

2. Τα κράτη μέλη που χορηγούν ενισχύσεις στη βιομηχανία άνθρακα παρέχουν στην Επιτροπή όλα τα στοιχεία που επιτρέπουν να αιτιολογηθούν, σε συνάρτηση με τις εκάστοτε συνθήκες στον τομέα της ενέργειας, ο κατ' εκτίμηση όγκος του δυναμικού παραγωγής που συμμετέχει στο σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα, η ελάχιστη παραγωγή που απαιτείται για τη διασφάλιση αυτής της πρόσβασης, καθώς και, όσον αφορά τις κατηγορίες ενισχύσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, οι κατάλληλοι τύποι ενισχύσεων, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες της βιομηχανίας άνθρακα σε κάθε κράτος μέλος.

3. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται σύμφωνα με το σύστημα τριμηνιαίων δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται από τις επιχειρήσεις άνθρακα ή από τις ενώσεις τους προς την Επιτροπή. Οι επιχειρήσεις άνθρακα συμπεριλαμβάνουν στον υπολογισμό του κόστους παραγωγής την κανονική απόσβεση, καθώς και τους τόκους του δανεικού κεφαλαίου. Ο υπολογισμός των επιλέξιμων δαπανών που αφορούν τόκους δανείων βασίζεται στα επιτόκια της ελεύθερης αγοράς και περιορίζεται στις πράξεις (διεργασίες) που απαριθμούνται στο άρθρο 2 στοιχείο ε).

4. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να χορηγήσουν ενισχύσεις για τη μείωση των δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 4 υποβάλλουν προηγουμένως στην Επιτροπή ένα σχέδιο παύσης λειτουργίας των οικείων μονάδων παραγωγής μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2002 το αργότερο. Το σχέδιο αυτό περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τον καθορισμό των μονάδων παραγωγής·

[1] ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1.

▼B

β) για κάθε μονάδα παραγωγής, το πραγματικό ή κατ' εκτίμηση κόστος παραγωγής ανά οικονομικό έτος άνθρακα. Το κόστος αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3·

γ) την κατ' εκτίμηση παραγωγή άνθρακα, ανά οικονομικό έτος άνθρακα, των μονάδων παραγωγής που συμμετέχουν σε σχέδιο παύσης λειτουργίας,

δ) το κατ' εκτίμηση ποσό των ενισχύσεων για μείωση της δραστηριότητας ανά οικονομικό έτος άνθρακα.

5. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να χορηγήσουν ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, υποβάλλουν στην Επιτροπή, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002 το αργότερο, προσωρινό σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα. Το εν λόγω σχέδιο περιέχει, τουλάχιστον, αντικειμενικά κριτήρια επιλογής, όπως η οικονομική βιωσιμότητα, τα οποία πρέπει να πληρούνται από τις μονάδες παραγωγής προκειμένου να τους χορηγηθεί ενίσχυση για επενδυτικά σχέδια.

6. Τα κράτη μέλη που προτίθενται να χορηγήσουν ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, υποβάλλουν στην Επιτροπή, μέχρι τις 31 Οκτωβρίου 2002 το αργότερο, σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα. Το σχέδιο αυτό περιέχει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

α) τα αντικειμενικά κριτήρια επιλογής που πρέπει να πληρούν οι μονάδες παραγωγής προκειμένου να συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο·

β) τον καθορισμό των μονάδων παραγωγής ή της ομάδας μονάδων παραγωγής της ίδιας επιχείρησης άνθρακα που πληρούν τα προαναφερόμενα κριτήρια επιλογής·

γ) για κάθε μονάδα παραγωγής, το πραγματικό ή κατ' εκτίμηση κόστος παραγωγής ανά οικονομικό έτος άνθρακα. Το κόστος αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 3·

δ) σχέδιο λειτουργίας και σχέδιο χρηματοδότησης που καταρτίζονται για κάθε μονάδα παραγωγής ή ομάδα μονάδων παραγωγής της ίδιας επιχείρησης, και τα οποία αντικατοπτρίζουν τις αρχές του προϋπολογισμού των κρατών μελών·

ε) την κατ' εκτίμηση παραγωγή άνθρακα, ανά οικονομικό έτος άνθρακα, των μονάδων παραγωγής ή της ομάδας μονάδων παραγωγής της ίδιας επιχείρησης, που συμμετέχουν στο σχέδιο πρόσβασης σε αποθέματα άνθρακα·

στ) το κατ' εκτίμηση ποσό των ενισχύσεων για πρόσβαση σε αποθέματα άνθρακα ανά οικονομικό έτος άνθρακα·

ζ) τα αντίστοιχα μερίδια του εγχώριου άνθρακα και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, έναντι του όγκου εγχώριων πόρων πρωτογενούς ενέργειας, που συμβάλλουν στο στόχο της ενεργειακής ασφάλειας στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης και την προβλεπόμενη ανοδική ή πτωτική εξέλιξή τους.

▼A1

6α. Τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004 υποβάλλουν τα σχέδια για τα οποία γίνεται λόγος στις παραγράφους 4, 5 και 6 του άρθρου 9 αμέσως μετά την προσχώρηση και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στις 31 Αυγούστου 2004.

▼M1

6β. Τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2007 υποβάλλουν τα σχέδια για τα οποία γίνεται λόγος στις παραγράφους 4, 5 και 6 του άρθρου 9 αμέσως μετά την προσχώρηση και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στις 30 Απριλίου 2007.

▼B

7. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της κοινοποίησης των σχεδίων που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 6, όλα τα στοιχεία για τις μειώσεις των εκπομπών αερίων που συντελούν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου, αναφέροντας ιδίως τις μειώσεις των

▼B

εκπομπών που προκύπτουν από τις προσπάθειες που καταβάλλονται στο πλαίσιο χρησιμοποίησης καθαρών τεχνολογιών καύσης του άνθρακα.

8. Τα κράτη μέλη δύνανται, όταν δικαιολογείται δεόντως, να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τα ατομικά στοιχεία των μονάδων παραγωγής που συμμετέχουν στα σχέδια στα οποία αναφέρονται οι παράγραφοι 4 και 6 μέχρι τον Ιούνιο 2004 το αργότερο. ►A1 Τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Μαΐου 2004 δύνανται να απευθύνουν την κοινοποίηση αυτή μετά την προσχώρηση και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στις 31 Αυγούστου 2004. ◄ ►M1 Τα κράτη μέλη που προσχωρούν στην Ένωση την 1η Ιανουαρίου 2007 δύνανται να απευθύνουν την κοινοποίηση αυτή μετά την προσχώρηση και, εν πάση περιπτώσει, το αργότερο στις 30 Απριλίου 2007. ◄

9. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε τροποποίηση του σχεδίου που είχε υποβληθεί αρχικά στην Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 5, 6, 7 και 8.

10. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν όλα τα χρηματοδοτικά μέτρα στήριξης που προτίθενται να λάβουν υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα στη διάρκεια ενός συγκεκριμένου οικονομικού έτους άνθρακα, και διευκρινίζουν τη φύση των μέτρων αυτών σε σχέση με τις μορφές ενισχύσεων που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5 και 7. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες που αφορούν τον υπολογισμό των προβλέψεων του κόστους παραγωγής και τη σχέση τους με τα σχέδια που κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 5, 6, 7 και 8.

11. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν το ποσό και όλες τις πληροφορίες σχετικά με τον υπολογισμό των ενισχύσεων που όντως καταβάλλονται κατά τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους άνθρακα, το αργότερο έξι μήνες μετά τη λήξη του έτους αυτού. Αναφέρουν επίσης, πριν το τέλος του επόμενου οικονομικού έτους άνθρακα, τις τυχόν διορθώσεις των ποσών που είχαν κοινοποιηθεί αρχικά.

12. Κατά την κοινοποίηση των ενισχύσεων που αναφέρονται στα άρθρα 4, 5 και 7 και κατά τον ετήσιο απολογισμό των ενισχύσεων που όντως καταβάλλονται, τα κράτη μέλη παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την επαλήθευση των όρων και των κριτηρίων που καθορίζονται στις παρούσες διατάξεις.

Άρθρο 10

Εξέταση και έγκριση

1. Η Επιτροπή εξετάζει το ή τα σχέδια που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 9. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με τη συμμόρφωση των εν λόγω σχεδίων προς τους όρους και τα κριτήρια που ορίζονται στα άρθρα 4, 5, 6, 7 και 8 και σχετικά με τη συμφωνία τους προς τους στόχους του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

2. Η Επιτροπή εξετάζει τα μέτρα που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 10 βάσει των σχεδίων που υποβάλλονται στο πλαίσιο του άρθρου 9 παράγραφοι 4, 5, 6, 7 και 8, λαμβάνει δε απόφαση σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2006, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, έκθεση σχετικά με την εμπειρία της και τα τυχόν προβλήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού από την έναρξη ισχύος του. Αξιολογεί, έχοντας υπόψη τα μέτρα που εφαρμόστηκαν από τα κράτη μέλη, τα αποτελέσματα της αναδιάρθρωσης της βιομηχανίας άνθρακα και τις επιπτώσεις τους στην εσωτερική αγορά.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε αποτίμηση του αντίστοιχου μεριδίου των διάφορων εγχώριων πηγών πρωτογενούς ενέργειας σε κάθε κράτος μέλος στην οποία περιλαμβάνονται οι διάφορες κατηγορίες ορυκτών καυσίμων. Αξιολογεί δε, λαμβάνοντας υπόψη την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την ουσιαστική συνεισφορά του εγχώριου άνθρακα στην μακροπρόθεσμη ενεργειακή ασφάλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της στρατηγικής βιώσιμης ανάπτυξης και υποβάλλει την εκτίμησή της σχετικά με τις ανάγκες σε άνθρακα για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 12

Μέτρα εφαρμογής

Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. Θεσπίζει κοινό πλαίσιο για την κοινοποίηση των πληροφοριών που θα της επιτρέπουν να αξιολογεί την τήρηση των όρων και των κριτηρίων που επιβάλλονται για τη χορήγηση των ενισχύσεων.

Άρθρο 13

Μέτρα αναθεώρησης

1. Βάσει της έκθεσης που εκπονείται σύμφωνα με το άρθρο 11, η Επιτροπή υποβάλλει, ενδεχομένως, στο Συμβούλιο προτάσεις τροποποίησης του παρόντος κανονισμού όσον αφορά την εφαρμογή του στις ενισχύσεις που καλύπτουν την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2008. Οι προτάσεις θεσπίζουν ιδίως, στο πλαίσιο της τήρησης της αρχής της μείωσης των ενισχύσεων, τις αρχές βάσει των οποίων θα εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2008 τα σχέδια των κρατών μελών.

2. Οι αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 θεσπίζονται με βάση τους στόχους που περιγράφονται στο άρθρο 1, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τις κοινωνικές και περιφερειακές συνέπειες των μέτρων αυτών και το ενεργειακό πλαίσιο.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 24 Ιουλίου 2002.

2. Οι ενισχύσεις που καλύπτουν τις δαπάνες του έτους 2002 ενδέχεται, ωστόσο, κατόπιν αιτιολογημένης αίτησης κράτους μέλους, να συνεχίσουν να υπόκεινται στους κανόνες και τις αρχές της απόφασης αριθ.

▼B

3632/93/ΕΚΑΧ, εξαιρουμένων των κανόνων ως προς τις προθεσμίες και τις διαδικασίες.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Καθορισμός των δαπανών που προβλέπονται στο άρθρο 7

1. *Δαπάνες και προβλέψεις δαπανών που βαρύνουν μόνο τις επιχειρήσεις που προβαίνουν ή έχουν προβεί σε αναδιάρθρωση και εξορθολογισμό*

Ήτοι αποκλειστικά:

α) επιβαρύνσεις πληρωμής κοινωνικών παροχών που επέφερε η συνταξιοδότηση εργαζομένων οι οποίοι δεν συμπλήρωσαν τη νόμιμη ηλικία συνταξιοδότησης·

β) άλλα έκτακτα έξοδα για εργαζόμενους που στερήθηκαν την εργασία τους λόγω αναδιάρθρωσης και εξορθολογισμού·

γ) καταβολή συντάξεων και αποζημιώσεων, εκτός αυτών που προβλέπει το επίσημο σύστημα ασφάλισης, στους εργαζόμενους που στερήθηκαν την εργασία τους λόγω αναδιάρθρωσης και εξορθολογισμού και σε εκείνους που τις εδικαιούντο προ της αναδιάρθρωσης·

δ) δαπάνες που καλύπτονται από τις επιχειρήσεις για την μετεκπαίδευση των εργαζόμενων προκειμένου να διευκολυνθεί η αναζήτηση νέας θέσης απασχόλησης εκτός της βιομηχανίας άνθρακα·

ε) δωρεάν παράδοση άνθρακος στους εργαζόμενους που έχασαν τη δουλειά τους λόγω αναδιάρθρωσης και εξορθολογισμού και σε εκείνους που εδικαιούντο άνθρακος προ της αναδιάρθρωσης·

στ)υπολειπόμενες δαπάνες που προκύπτουν από φορολογικές, νομικές ή διοικητικές διατάξεις·

ζ) πρόσθετα έργα ασφαλείας υπεδάφους που προέκυψαν από το κλείσιμο μονάδων παραγωγής·

η) ζημίες των ορυχείων, εφόσον καταλογίζονται σε μονάδες παραγωγής που αποτελούν αντικείμενο μέτρων παύσης λειτουργίας λόγω αναδιάρθρωσης·

θ) δαπάνες σχετιζόμενες με την αποκατάσταση παλαιών περιοχών εξόρυξης άνθρακα, όπως:

— υπολειπόμενες δαπάνες που προέρχονται από συνεισφορές σε οργανισμούς παροχής ύδατος και αποχέτευσης λυμάτων,

— άλλες υπολειπόμενες δαπάνες που προέρχονται από την παροχή ύδατος και την αποχέτευση των λυμάτων·

ι) υπολειπόμενες δαπάνες για την κάλυψη του καθεστώτος υγειονομικής ασφάλισης των τέως ανθρακωρύχων·

ια) έκτακτες εγγενείς υποτιμήσεις που οφείλονται στην παύση λειτουργίας μονάδων παραγωγής (μη λαμβανομένων υπόψη των ανατιμήσεων που επήλθαν από 1ης Ιανουαρίου 1994 και οι οποίες υπερβαίνουν το ποσοστό πληθωρισμού).

2. *Δαπάνες και προβλέψεις δαπανών που βαρύνουν περισσότερες της μιας επιχειρήσεις*

α) αύξηση των εισφορών που απαιτούνται για την κάλυψη κοινωνικών επιβαρύνσεων, εκτός του επίσημου συστήματος ασφάλισης, που προκύπτει από τη μείωση λόγω αναδιάρθρωσης του αριθμού των υποχρέων προς καταβολή των εισφορών αυτών·

β) δαπάνες παροχής ύδατος και αποχέτευσης λυμάτων, που οφείλονται στην αναδιάρθρωση·

γ) αύξηση των καταβολών σε οργανισμούς παροχής ύδατος και αποχέτευσης λυμάτων, εφόσον αυτές οι αυξήσεις οφείλονται στη μείωση, λόγω αναδιάρθρωσης, της παραγωγής άνθρακα που υπόκειται σε εισφορά.